

Stosownie natomiast do art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych lub własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych lub gminnych.

W myśl art. 20 ust. 1 *specustawy drogowej* Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad albo samorządowa jednostka organizacyjna otrzymują z mocy prawa, nieodpłatnie w trwały zarząd odpowiednio nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji dotycząca tych nieruchomości stała się ostateczna. W przypadku ww. nieruchomości dokonanie ich podziału zgodnie z wyznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren inwestycji konieczne jest zatem zarówno z uwagi na skutki, jakie wynikają z art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, jak i skutki, jakie wynikają z art. 20 ust. 1 *specustawy drogowej*. Województwo Zachodniopomorskie nie może bowiem nabyć z mocy prawa, z dniem w którym decyzja o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji stanie się ostateczna, własności ww. działek w całości, gdyż jedynie ich część jest niezbędna dla planowanych obiektów budowlanych w ramach realizacji ww. inwestycji.

Właściwa zaś jednostka organizacyjna, w niniejszej sprawie Zachodniopomorski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Koszalinie, nie może natomiast otrzymać z mocy prawa, z dniem w którym decyzja o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji stanie się ostateczna, w trwały zarząd ww. działek w całości, gdyż jedynie ich część jest niezbędna dla planowanych obiektów budowlanych w ramach realizacji ww. inwestycji.

Ze wskazanych powyżej powodów brak zatwierdzenia podziału ww. nieruchomości uznać należało za niedopuszczalny na gruncie uregulowań *specustawy drogowej*.

Wobec powyższego zachodziła konieczność prawidłowego określenia linii rozgraniczającej teren inwestycji w zakresie przedmiotowych działek, a w konsekwencji dokonania ich podziału w miejscu wyznaczonym linią rozgraniczającą teren inwestycji, stosownie do treści art. 12 ust. 2 *specustawy drogowej*.

Ponadto organ odwoławczy dostrzegł, że linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji drogowej określono na „wtórnikach geodezyjnych w skali 1:500”, stanowiących część graficzną Projektu Zagospodarowania Terenu, a nie na mapie, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*.

W ocenie *Ministra* za prawidłowe należy uznać ustalenie linii rozgraniczających teren inwestycji właśnie na mapie, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*. Zarówno bowiem w przepisie określającym załączniki do wniosku, jak i wskazującym elementy decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, ustawodawca wymienił jako odrębne elementy - mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi (art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*) i cztery egzemplarze projektu budowlanego (art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*), oraz określenie linii rozgraniczających teren (art. 11f ust. 1 pkt 2 *specustawy drogowej*) i zatwierdzenie projektu budowlanego (art. 11f ust. 1 pkt 7 *specustawy drogowej*).

Z uwagi na powyższe organ odwoławczy wezwał *inwestora* do dostarczenia 4 egzemplarzy mapy w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, określającej linie rozgraniczające przedmiotowej inwestycji, uwzględniającej rzeczywistą zajętość terenu na działkach nr 369, 502/2, 502/4, z obrębu Police 1, oraz działce nr 1097/6 z obrębu Police 2, pod przedmiotową inwestycję drogową – wyznaczoną zapisami projektu budowlanego, oraz 4 egzemplarzy map z projektem podziału ww. nieruchomości.

W tym miejscu wskazać należy, iż organ odwoławczy w toku niniejszego postępowania odwoławczego błędnie wezwał *inwestora* do dostarczenia mapy z projektem podziału działki nr 75/1 z obrębu Police 8, stanowiącej istniejący pas drogowy drogi wojewódzkiej nr 114. Zauważyć bowiem należy, iż nieruchomość ta została objęta w całości liniami rozgraniczającymi teren inwestycji. Natomiast w ramach ww. inwestycji drogowej zaszła konieczność podziału działki nr 2722 z obrębu Police 8, stanowiącej również pas drogowy drogi wojewódzkiej nr 114, gdyż to właśnie na tej działce, a nie na

ww. działce nr 75/1, zakres terytorialny przedmiotowego przedsięwzięcia nie został jednolicie określony.

Jednakże pomimo powyższego niedopatrzenia organu odwoławczego, przy piśmie z dnia 11 kwietnia 2014 r., znak: DIM-II-MB/32/04/2014, *inwestor* przedłożył projekt podziału właściwej działki tj. działki nr 2722 z obrębu Police 8.

Dodatkowo przy ww. piśmie z dnia 11 kwietnia 2014 r., znak: DIM-II-MB/32/04/2014 *inwestor* przedłożył również projekt podziału działki nr 1099/1 z obrębu Police 2, stanowiącej także istniejący pas drogowy drogi wojewódzkiej nr 114, bowiem nieruchomość ta znajduje się w identycznej sytuacji jak ww. działki nr 369, 502/2, 502/4, z obrębu Police 1, nr 1097/6 z obrębu Police 2, oraz działka nr 2722 z obrębu Police 8.

Jednocześnie wskazać należy, iż w piśmie z dnia 7 marca (z błędnie wskazaną co do roku datą – 2013), znak: DIM-II-MB/19/03/2014, które wpłynęło do Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w dniu 10 marca 2014 r. *inwestor* zwrócił się o wyłączenie z wniosku o wydanie *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* podziału działki nr 37/4 z obrębu Uniemyśl oraz umorzenie postępowania w sprawie projektu podziału tej działki.

Mając powyższe na uwadze zaznaczyć należy, że zarówno w doktrynie prawa administracyjnego, jak i w orzecznictwie sądowym utrwalony jest pogląd, iż kompetencje organu odwoławczego nie sprowadzają się jedynie do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Organ drugiej instancji jest bowiem obowiązany uwzględnić zarówno zmiany stanu prawnego, jak i faktycznego, jakie zaszły w sprawie pomiędzy wydaniem orzeczenia przez organ pierwszej instancji a orzeczeniem organu odwoławczego.

Zgodnie z regułą zawartą w art. 61 § 1 *Kpa* postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z postępowaniem wszczynanym na wniosek, stosownie do przepisu art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, w myśl którego wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych wydają decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na wniosek właściwego zarządcy drogi. Specyfika takiego rodzaju postępowania przejawia się w fakcie, iż może zostać ono zainicjowane tylko przez określony podmiot - organ nie może działać z urzędu, jak również inne strony nie mają możliwości wpływu na wszczęcie postępowania.

W postępowaniu o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wniosek nie tylko inicjuje postępowanie, ale wyraża wolę inwestora rozstrzygnięcia sprawy. Wola ta musi istnieć przez cały tok postępowania, aby można było mówić, że postępowanie ma przedmiot. Tylko istnienie woli inwestora pozwala doprowadzić sprawę do rozstrzygnięcia merytorycznego.

W omawianym przypadku *inwestor* zrezygnował z podziału działki nr 37/4 z obrębu Uniemyśl pod przedmiotową inwestycję drogową. Niezależnie jednak od tego, w jakim czasie okoliczność ta zaistnieje, organ rozpoznający sprawę ma obowiązek ją uwzględnić.

Z uwagi na powyższe organ odwoławczy wezwał *inwestora* do dostarczenia 4 egzemplarzy dokumentacji projektowej, uwzględniającej wyłączenie z przedmiotowej inwestycji drogowej podziału działki nr 37/4 z obrębu Uniemyśl.

Przy pismach z dnia 5 maja 2014 r., znak: DIM-II-MB/34/05/2014, oraz z dnia 6 czerwca 2014 r., znak: DIM-II-MB/45/06/2014, *inwestor* dołączył niezbędną dokumentację projektową, o której mowa powyżej.

Wobec powyższego, w pkt II niniejszej decyzji organ odwoławczy uchylił załączniki do zaskarżonej decyzji, tj. mapę zatwierdzającą projekt podziału nieruchomości oraz wykaz zmian danych ewidencyjnych stanowiące integralną część zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one podziału działki nr 37/4 z obrębu Uniemyśl, gm. Police na działki nr 37/5 i 37/6, oraz dokonał odpowiednich zmian w sentencji *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, będących wynikiem braku konieczności podziału tej działki pod przedmiotową inwestycję drogową.

W następstwie opisanych powyżej zmian, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie VII organ odwoławczy uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 12, wierszu 6 licząc od góry strony tabeli „**Zestawienie działek z ograniczonym sposobem użytkowania Część I – Trzebież – Jasienica**”, zapis dotyczący tego, iż działka nr 37/6 (powstała z podziału działki nr 37/4) została ograniczona w korzystaniu ze względu na obowiązek przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu) orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchyień, zapisu stanowiącego o tym, iż przebudowa istniejącej sieci uzbrojenia terenu będzie odbywać się na działce nr 37/4 z obrębem Uniemyśl.

Mając zaś na uwadze okoliczność, iż przy piśmie z dnia 5 maja 2014 r., znak: DIM-II-MB/34/05/2014, *inwestor* przedstawił mapę w skali 1:500 zawierającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, określającej linie rozgraniczające przedmiotowej inwestycji, uwzględniającej rzeczywistą zajętość terenu na działkach nr 369, 502/2, 502/4, z obrębem Police 1, nr 1097/6 i 1099/1 z obrębem Police 2, oraz na działce nr 2722 z obrębem Police 8, pod przedmiotową inwestycję drogową – wyznaczoną zapisami projektu budowlanego, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, *Minister* w punkcie I niniejszej decyzji uchylił znajdujący się na stronie 22, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt III **Określenie linii rozgraniczających teren**, który stanowił o tym, iż linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji wyznaczono na „wtórniku geodezyjnym w skali 1:500”, będącym częścią projektu budowlanego, i orzekł poprzez określenie linii rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji na prawidłowych mapach, które jednocześnie zostały zatwierdzone jako załączniki nr 2a-2m do niniejszej decyzji, oraz poprzez ustalenie w sentencji *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, w miejsce uchylenia, nowego zapisu stanowiącego o tym, iż linie rozgraniczające teren inwestycji przedstawiono linią przerywaną koloru czerwonego – na mapie w skali 1:500, przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, stanowiącej integralną część ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, który to zapis przybrał postać nowego pkt I *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Podkreślić należy, iż ww. mapa uwzględnia brak konieczności podziału działki nr 37/4 z obrębem Uniemyśl, gm. Police pod przedmiotową inwestycję drogową.

Dalej w pkt I, II, III i IV niniejszej decyzji, *Minister* dokonał odpowiednich zmian w sentencji *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, dotyczących zatwierdzenia podziału nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren objętych przedmiotową inwestycją oraz oznaczenia nieruchomości, które w całości zostały przeznaczone pod realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, orzekając w tym zakresie poprzez umieszczenie w miejscu uchylenia zapisów czyniących zadość obowiązkowi określonemu przez ustawodawcę w art. 11f ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 *specustawy drogowej* i zatwierdzając podział ww. działek nr 369, 502/2, 502/4, z obrębem Police 1, nr 1097/6 i 1099/1 z obrębem Police 2, oraz działki nr 2722 z obrębem Police 8, stanowiących istniejący pas drogowy drogi wojewódzkiej nr 114, na których fragmencie ma być realizowana przedmiotowa inwestycja drogowa.

W tych samych punktach niniejszej decyzji, *Minister* zatwierdził mapy z projektami podziału ww. działek, jako załącznik odpowiednio nr 3, 4, 5, 6, 7 i 8 do niniejszej decyzji. Wskazać bowiem należy, iż decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zastępuje decyzję o zatwierdzeniu podziału nieruchomości w ten sposób, iż w orzeczniczej części decyzji zawarte jest rozstrzygnięcie dotyczące zatwierdzenia podziału.

Minister również w pkt I niniejszej decyzji uchylił w sentencji *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* nieprecyzyjny zapis dotyczący oznaczenia nieruchomości, które staną się własnością Województwa Zachodniopomorskiego z dniem, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, orzekając w tym zakresie poprzez umieszczenie w miejscu uchylenia zapisu czyniącego zadość obowiązkowi określonemu przez ustawodawcę w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*, który przybrał postać nowego pkt II *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Analizując dalej *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* wskazać należy, iż zgodnie z art. 11f pkt 8 lit. e i f *specustawy drogowej* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji zawiera w razie potrzeby m.in. ustalenia dotyczące obowiązku dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu lub przebudowy dróg innych kategorii. Natomiast zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g i h *specustawy*

drogowej decyzja może zawierać określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków oraz zezwolenie na ich wykonanie. Powyższy przepis w sposób jasny i czytelny określa katalog sytuacji, w których może zostać ustanowione ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości.

Natomiast Wojewoda Zachodniopomorski na stronie 11 zaskarżonego rozstrzygnięcia zezwolił „na ograniczenie korzystania z nieruchomości w celu dokonania przebudowy sieci uzbrojenia terenu”. W tym miejscu wskazać należy, iż powyższy zwrot jest niepełny, bowiem zezwolenie na wykonanie obowiązków dotyczących przebudowy dróg innych kategorii lub przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu jest konsekwencją określenia takich obowiązków, czego organ I instancji nie wskazał.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g *specustawy drogowej* konsekwencją określenia ww. obowiązków jest również określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków. Zauważyć bowiem należy, iż dla zrealizowania ww. obowiązków w zakresie powiązania z nimi nowoprojektowanej drogi publicznej organ orzekający zobowiązany jest do ustalenia tych ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, które okażą się konieczne do zajęcia dla zrealizowania inwestycji przebudowy.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż w zakresie obowiązków, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i f *specustawy drogowej* nie mieści się „przebudowa przepustu” (działka nr 267/6 z obrębów Brzózki i działki nr 24/11, 518, 526, 56 z obrębów Uniemyśl), „prace rozbiórkowe elementów drogi” (36/4 i 36/7 z obrębów Uniemyśl), „dojazd do przepompowni” (działka nr 586/16 z obrębów Dębostrow), „Rozbiórka obiektu” (działka nr 212/6 z obrębów Dębostrow), prace przy wykonaniu obiektu mostowego (działki 1973/41 i 122 z obrębów Police 7), „oczyszczenie rowu” (działki nr 1/2, 395, 536/2, 2, 489, 489/1, 536/1, 192/4, 128, 511/2, 514 z obrębów Niekłończyca, 364 z obrębów Dębostrow, 508 z obrębów Police 1), „rozbiórka likwidowanego chodnika” (działka nr 3264/2 z obrębów Police 2), oraz „czyszczenie rowu” (działki nr 1215/2 z obrębów Police 3, 92/3 z obrębów Police 7).

Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.), przez sieci uzbrojenia terenu rozumie się wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, jak: tunele, przejścia, parkingi, zbiorniki itp.

Powyższe oznacza, iż niedopuszczalne było zezwolenie w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* na ograniczone korzystanie z nieruchomości przeznaczonych pod „przebudowę przepustu” (działka nr 267/6 z obrębów Brzózki, działki nr 24/11 i 518, 526 i 56 z obrębów Uniemyśl), „prace rozbiórkowe elementów drogi” (36/4 i 36/7 z obrębów Uniemyśl), „dojazd do przepompowni” (działka nr 586/16 z obrębów Dębostrow), „Rozbiórka obiektu” (działka nr 212/6 z obrębów Dębostrow) „prace przy wykonaniu obiektu mostowego” (działki 1973/41 i 122 z obrębów Police 7), „oczyszczenie rowu” (działki nr 1/2, 395, 536/2, 2, 489, 489/1, 536/1, 192/4, 128, 511/2, 514 z obrębów Niekłończyca, 364 z obrębów Dębostrow, 508 z obrębów Police 1), „rozbiórkę likwidowanego chodnika” (działka nr 3264/2 z obrębów Police 2), oraz „czyszczenie rowu” (działki nr 1215/2 z obrębów Police 3, 92/3 z obrębów Police 7).

W związku z powyższym, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, również w punkcie V niniejszej decyzji, *Minister* uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujące się na stronie 11 zapisy dotyczące zezwolenia na ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości w celu dokonania przebudowy sieci uzbrojenia terenu, orzekając tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisów czyniących zadość obowiązkowi określonego przez ustawodawcę w art. 11f ust. 1 lit. g *specustawy drogowej* i odmawiając określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g *specustawy drogowej*, w odniesieniu do działek nr:

- 267/6 (powstała z podziału działki nr 267/2) z obrębów Brzózki, 24/11, 518, 526 i 56 z obrębów Uniemyśl - w zakresie, w jakim ma być wykonana na nich przebudowa przepustu,
- 36/4 (powstała z podziału działki nr 36/1) i 36/7 (powstała z podziału działki nr 36/2) z obrębów Uniemyśl przeznaczonych na wykonanie prac rozbiórkowych elementów drogi,
- 586/16 (powstała z podziału działki nr 586/12) z obrębów Dębostrow - w zakresie, w jakim ma być wykonany na niej „dojazd do przepompowni”,

- 212/6 (powstała z podziału działki nr 212/6) z obrębu Dębostrów - w zakresie, w jakim ma być wykonana na niej „Rozbiórka obiektu”,
- 2, 536/1, 192/4, 128, z obrębu Niekłończyca, - w zakresie, w jakim ma być wykonane na nich „oczyszczenie rowu”,
- 1/2, 395, 536/2, 489, 489/1, 511/2, 514, z obrębu Niekłończyca, 364 z obrębu Dębostrów, 508 z obrębu Police 1 – przeznaczonych na oczyszczenie rowu,
- 3264/2 (powstała z podziału działki nr 3264) z obrębu Police 2 – przeznaczonej na wykonanie prac polegających na rozbiórce likwidowanego chodnika,
- 1973/41 (powstała z podziału działki nr 1973/39), 122 z obrębu Police 7 w zakresie, w jakim mają być wykonane na nich prace „przy wykonaniu obiektu mostowego”,
- 1215/2 z obrębu Police 3, 92/3 z obrębu Police 7 – przeznaczonych na „czyszczenie rowu”.

Natomiast w odniesieniu do działki nr 518 z obrębu Uniemyśl, która oprócz przebudowy skrzyżowania została ograniczona w korzystaniu również ze względu na przebudowę przepustu, w piśmie z dnia 9 grudnia 2013 r., znak: DIM-II-MB/194/12/2013, *inwestor* wyjaśnił, iż czasowe zajęcie tej nieruchomości jest podyktowane wyłącznie koniecznością przebudowy skrzyżowania. W konsekwencji, dokonując w pkt X niniejszej decyzji korekty reformatorycznej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego, Minister* uwzględnił również i tą okoliczność.

Co więcej, w zakresie obowiązków, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i f *specustawy drogowej* nie mieści się również rozbiórka budynku kolidującego z projektowanym pasem drogowym (działka nr 212/1 z obrębu Dębostrów), oraz prace przy wykonaniu obiektu mostowego (działka nr 1973/39 z obrębu Police 7).

Jednocześnie mając na uwadze okoliczność, iż dla ww. działek, na których jest przewidziana rozbiórka budynku kolidującego z projektowanym pasem, oraz prace przy wykonaniu obiektu mostowego *inwestor* uzyskał prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane, w sentencji *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* konieczne było wymienienie tych nieruchomości jako działek, dla których *inwestor* uzyskał oświadczenia o prawie do dysponowania nimi na cele budowlane dla wykonania ww. prac, co organ odwoławczy uczynił w również w pkt I niniejszej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa, Minister* w pkt VI-XVI niniejszej decyzji dokonał odpowiednich zmian w tabelach pn. „**Zestawienie działek z ograniczonym sposobem użytkowania Część I – Trzebież – Jasienica**” i „**Zestawienie działek z ograniczonym sposobem użytkowania Część II – Jasienica – Police**”, gdzie wskazano, iż działki nr 267/6 (powstała z podziału działki nr 267/2) z obrębu Brzózki, nr 24/11, 518, 526 i 56 z obrębu Uniemyśl 301 zostały ograniczone w korzystaniu ze względu na przebudowę przepustu, działki nr 36/4 (powstała z podziału działki nr 36/1) i 36/7 (powstała z podziału działki nr 36/2) z obrębu Uniemyśl zostały ograniczone w korzystaniu ze względu na prace rozbiórkowe elementów drogi, działka nr 586/16 (powstała z podziału działki nr 586/12) z obrębu Dębostrów została ograniczona w korzystaniu ze względu na dojazd do przepompowni, działka nr 212/6 (powstała z podziału działki nr 212/6) z obrębu Dębostrów, została ograniczona w korzystaniu ze względu na rozbiórkę obiektu, działki nr 1/2, 395, 536/2, 2, 489, 489/1, 536/1, 192/4, 128, 511/2, 514 z obrębu Niekłończyca, 364 z obrębu Dębostrów, 508 z obrębu Police 1 zostały ograniczone ze względu na oczyszczanie rowu, działka nr 3264/2 (powstała z podziału działki nr 3264) z obrębu Police 2 została ograniczona w korzystaniu ze względu na rozbiórkę likwidowanego chodnika, działki nr 1973/41 (powstała z podziału działki nr 1973/39) i działka nr 122 z obrębu Police 7 zostały ograniczone ze względu na prace przy wykonaniu obiektu mostowego, a działki nr 1215/2 z obrębu Police 3, 92/3 z obrębu Police 7 zostały ograniczone ze względu na czyszczeniu rowu.

Analizując dalej *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego Minister* dostrzegł, iż działka nr 526 z obrębu Uniemyśl oraz działka nr 122 z obrębu Police 7 zostały ograniczone w korzystaniu nie tylko z uwagi na prace związane z przebudową istniejącej sieci uzbrojenia terenu ale również ze względu na wykonanie prac polegających na przebudowie przepustu oraz prac związanych z wykonaniem obiektu mostowego.

W ww. piśmie z dnia z dnia 9 grudnia 2013 r., znak: DIM-II-MB/194/12/2013 *inwestor* wskazał, iż działka nr 526 z obrębu Uniemyśl, oraz działka nr 122 z obrębu Police 7 są to działki stanowiące tereny wód płynących.

Wobec powyższego koniecznym było wymienienie w sentencji *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* działki nr 526 z obrębu Uniemyśl i działki nr 122 z obrębu Police 7 w zakresie niezbędnym do przebudowy przepustu i wykonania prac związanych z wykonaniem obiektu mostowego, jako działek, co do których zarządca drogi będzie uprawniony do nieodpłatnego zajęcia w oparciu o art. 20a *specustawy drogowej*, co znalazło swoje odzwierciedlenie w dokonanej w pkt XVII korekcie reformatoryjnej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Podkreślić należy, iż zmiany w zakresie *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, o których była mowa do tej pory w niniejszej decyzji, wprowadzają ład w przedmiotowym zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i czynią je zdecydowanie bardziej czytelnym niż to jest obecnie.

W konsekwencji powyższych korekt reformacyjno – merytorycznych *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* dotychczasowy pkt I Ogólna charakterystyka inwestycji przybrał postać pkt V, dotychczasowy pkt II Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii przybrał postać pkt VI, a dotychczasowe pkt IV Warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i pkt V Warunki wynikające z potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej, przybrały postać odpowiednio pkt VII i VIII.

Analizując zaskarżoną decyzję pod kątem spełnienia wymagań dotyczących uzasadnionych interesów osób trzecich, organ odwoławczy zauważył, iż brak jest w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* elementu określonego w art. 11f pkt 4 *specustawy drogowej*, tj. określenia wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Stwierdzić bowiem należy, iż pkt VI tej decyzji, w brzmieniu określonym przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, nie zawierał informacji odnośnie ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, o których to interesach mowa jest w art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej*.

W tym miejscu należy zauważyć, iż w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej organ administracji zobowiązany jest do uwzględnienia przesłanki wymienionej w art. 5 *ustawy Prawo budowlane*. Dotyczy to szczególnie przesłanki w postaci ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Zasada ochrony interesu prawnego osób trzecich znajduje konkretyzację w art. 5 ust.1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane*.

Zgodnie z ww. artykułem „obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy (...) projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, (...) zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej”.

Wojewoda Zachodniopomorski, mając na uwadze wyrażoną w art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej* potrzebę ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, zawarł w pkt VI na stronach 23 i 24 inkryminowanej decyzji wyłącznie informację dotyczącą procedury odszkodowawczej za nieruchomości objęte zakresem przedmiotowej inwestycji drogowej. Tym samym organ I instancji, zakreślając w ww. sposób granice ochrony interesu osób trzecich, nie zwał wymogów wynikających z dyspozycji art. 5 *ustawy Prawo budowlane*.

Mając na uwadze powyższe, organ II instancji, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie XXII niniejszej decyzji uchylił pkt VI zaskarżonego rozstrzygnięcia organu I instancji i orzekł w tym zakresie o jego nowej treści, uwzględniającej dyspozycję przepisu art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej* oraz warunki wynikające z art. 5 *ustawy Prawo budowlane*. Należy zauważyć, iż zgodnie z dokonaną korektą, *inwestor* w toku realizacji inwestycji zobowiązany jest uwzględnić wszelkie warunki i normy wynikające z art. 5 *ustawy Prawo budowlane*, a zwłaszcza ma obowiązek zapewnić dostępu do drogi publicznej, możliwość korzystania z urządzeń istniejącej infrastruktury technicznej, jak również zobligowany jest do zapewnienia ochrony przed ponadnormatywnymi uciążliwościami spowodowanymi hałasem oraz zanieczyszczeniami powietrza, wody i gleby.

Zauważyć należy, iż w wyniku dokonanej korekty reformacyjno – merytorycznej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* dotychczasowy pkt. VI zaskarżonej decyzji określający wymagania dotyczące uzasadnionych interesów osób trzecich, przybrał postać pkt. IX.

W celu uzyskania spójności i przejrzystości analizowanej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, organ II instancji działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie XXIII niniejszej decyzji uchylił zapis znajdujący się na stronie 24, dotyczący zatwierdzenia Projektu budowlanego ww. inwestycji, który do tej pory nie był wyodrębniony w osobnym punkcie, ustalając w to miejsce zapis stanowiący nowo dodany pkt X zaskarżonej decyzji zatwierdzający projekt budowlany przedmiotowej inwestycji drogowej.

Jednocześnie wskazać należy, iż w związku z rezygnacją przez inwestora z podziału działki nr 37/4 oraz na podstawie uzyskanych od inwestora dokumentów w zakresie tej działki, *Minister* działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w tym samym punkcie niniejszej decyzji uchylił arkusz nr 4/11 rysunek Nr 2 części rysunkowej Projektu Zagospodarowania Terenu, będącego elementem Projektu budowlanego, który stanowi integralną część zaskarżonej decyzji, w zakresie dotyczącym wyłączenia z przedmiotowej inwestycji podziału działki nr 37/4, z obrębu Uniemyśl, gm. Police, oraz wykaz działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, będący częścią Projektu Zagospodarowania Terenu, będącego elementem Projektu budowlanego, stanowiącego załącznik Nr 2 do zaskarżonej decyzji, i orzekł w tym zakresie, poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia arkusza zamiennego do arkusza Nr 4/11, rysunku nr 2 części rysunkowej Projektu Zagospodarowania Terenu, w zakresie w jakim dotyczy działki nr 37/4, z obrębu Uniemyśl, gm. Police oraz nowego wykazu działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, co znalazło potwierdzenie w załącznikach 1a i 1b, stanowiących integralną część niniejszej decyzji.

Ponadto analizując *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*, *Minister* stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji w sposób błędny określa termin wydania nieruchomości.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określa termin odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, który nie może być krótszy niż 120 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

Organ I instancji zamieścił w inkryminowanym rozstrzygnięciu zapis określający termin odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, jednakże zawarł go nie w osnowie decyzji, ale w jej pouczeniu, a dodatkowo wskazał błędną podstawę prawną, tj. art. 16 ust. 1 *specustawy drogowej*, który to przepis został uchylony na podstawie ustawy z dnia 18 października 2006 r. o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 220, poz. 1601).

Przede wszystkim jednak określenie przez Wojewodę Zachodniopomorskiego terminu jest wadliwe, gdyż z analizy zawartego na stronie 29 inkryminowanej decyzji zapisu określającego termin wydania nieruchomości wynika, że nie wskazuje on konkretnego terminu wydania tych nieruchomości, a jedynie okres, w jakim nieruchomości mają zostać wydane, określony na 120 dni, co należy niewątpliwie uznać za określenie błędne, naruszające zasadę ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Z powyższego zapisu decyzji nie wynika bowiem, w którym dniu konkretyzuje się dla właścicieli bądź użytkowników wieczystych tych nieruchomości obowiązek ich wydania.

W związku z powyższym, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, *Minister* w punkcie XXIV niniejszej decyzji uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji znajdujący się na stronie 25 zapis dotyczący nadania rygoru natychmiastowej wykonalności oraz obowiązków i uprawnień wynikających z nadania decyzji takiego rygoru oraz znajdujący się w pkt 5 pouczenia zaskarżonej decyzji zapis określający 120 dniowy termin odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, i orzekł w tym zakresie poprzez prawidłowe określenie terminu wydania nieruchomości, objętych zakresem zaskarżonej decyzji oraz nadanie rygoru

kolejowym relacji Trzebież - Szczecin, natomiast koniec zlokalizowany jest w km 34+571.35 za skrzyżowaniem ul. Kościuszki (DW 114) z ul. Wiejską w Policach. Celem inwestycji jest wykonanie wzmocnienia nawierzchni drogi wojewódzkiej nr 114, przystosowanej do obciążenia ruchem kategorii KR2 (odcinek Trzebież – Jasienica) oraz KR3 (odcinek Jasienica – Police).

Roboty nawierzchniowe mają na celu poprawę nośności nawierzchni, co pozwoli na większy komfort poruszających się po drodze pojazdów. Zastosowane oznakowanie poziome i pionowe ma na celu poprawę bezpieczeństwa uczestników ruchu. Inwestycja przyczyni się do poprawy odwodnienia, estetyki lokalnego krajobrazu oraz bezpieczeństwa pieszych i rowerzystów poprzez budowę chodników, ciągów pieszo – rowerowych lub ścieżek rowerowych.

Odnosząc się zaś do zarzutów podniesionych przez Panią Marię Szelaę, opisanych na stronach 13-14 niniejszej decyzji, *Minister* uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Rozpatrując odwołanie skarżącej w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i *Minister* działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Stosownie do orzecznictwa sądowo-administracyjnego w przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2753/13, z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *specustawie drogowej*

natychmiastowej wykonalności, co znalazło swoje potwierdzenie w nowododanym pkt XI *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *Kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji, a te pozostają zgodne z wnioskiem inwestora oraz z decyzją organu I instancji.

Dodatkowo wskazać również trzeba, że Wojewoda Zachodniopomorski, na stronach 28 i 29 zaskarżonej *decyzji*, umieścił szereg informacyjnych zapisów dotyczących praw i obowiązków *inwestora*, wynikających z przepisów *ustawy Prawa budowlane*, nazywając jednocześnie tę część *decyzji* „pouczeniem”.

Należy zauważyć, iż zawarcie powyższych zapisów w *decyzji* oraz nazwanie ich „pouczeniem” jest niewłaściwe. Zgodnie bowiem z doktryną prawa administracyjnego pouczenie *decyzji*, zwane również klauzulą odwoławczą, służy określeniu charakteru *decyzji*, a więc stwierdzeniu, czy jest ona ostateczna, czy też nie. W tym elemencie *decyzji* organ ogranicza się do wskazania stronie rodzaju środka prawnego przysługującego w odniesieniu do danej *decyzji* oraz terminu i trybu jego wniesienia, a także organu właściwego do jego rozpatrzenia. Ponieważ tego rodzaju regulacja prawna ma charakter przepisu rangi ustawy, stosowanie praktyki odmiennej, jest prawnie wadliwe i z tego powodu niedopuszczalne (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 marca 2009 r., sygn. akt I OSK 493/08, opubl. Lex Nr 557811).

Mimo powyższego uchybienia w zakresie konstrukcji *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* organ odwoławczy odstępuje od dokonania w przedmiotowym zakresie gruntownej korekty, gdyż wprowadzone zmiany uczyniłyby zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji zdecydowanie mniej czytelnym niż jest dotychczas.

W tym miejscu podkreślić jednak trzeba, że wskazane powyżej uchybienie, w ocenie organu odwoławczego, nie stanowi o wadliwości *decyzji* organu pierwszej instancji, która skutkować powinna wyeliminowaniem zaskarżonej *decyzji* z obrotu prawnego lub też koniecznością dokonania jej gruntownej korekty przez *Ministra*.

Należy również wskazać, iż Wojewoda Zachodniopomorski nie określił jednoznacznie, w zaskarżonej *decyzji*, załączników stanowiących jej integralną część. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem sądownoadministracyjnym, wyrażonym m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 października 2006 r., sygn. akt II OSK 491/06: „Załącznik graficzny do *decyzji* stanowi jej integralną część, to musi odpowiadać takim samym wymogom jak *decyzja*, czyli powinien zawierać stosowną adnotację opatrzoną podpisem i pieczęcią oraz wskazującą datę i numer *decyzji*, której integralną część stanowi”. W myśl natomiast wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 11 stycznia 2007 r., sygn. akt II SA/Kr 2263/03: „Załącznik do *decyzji* musi odpowiadać takim samym wymogom określonym w art. 107 § 1 *Kpa*, jak *decyzja*”.

Powyższe oznacza, iż załącznik do *decyzji* musi nie tylko spełniać określone w art. 107 § 1 *Kpa* wymogi ale także w jasny i przejrzysty sposób wskazywać jego związek z konkretną *decyzją*, której jest integralną częścią.

W związku z tym pożądanym jest, aby w przypadku gdy *decyzja* zawiera więcej niż jeden załącznik, organ wydający przedmiotową *decyzję* ponumerował takie załączniki, czyniąc o tym stosowną wzmiankę zarówno w treści *decyzji*, jak i na tych załącznikach, czego w przedmiotowym przypadku Wojewoda Zachodniopomorski nie uczynił.

Rozpatrując ponownie sprawę *Minister* uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił inwestor w załączonej do wniosku dokumentacji.

Przedmiotem inwestycji jest przebudowa drogi wojewódzkiej nr 114 na odcinku Trzebież - Police. Początek przebudowy drogi wojewódzkiej zlokalizowany jest w km 22+115.50 przed przejazdem

stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy *Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Wobec powyższego, pismem z dnia 16 listopada 2011 r., znak: BOII/BP-6mm-772-188-3256/11, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień poruszonych przez Panią Marię Szelağ.

Inwestor w piśmie z dnia 28 listopada 2011 r., znak: DIM II-D-374/11/2011, ustosunkował się do ww. zarzutów.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów zawartych w odwołaniu *Minister* stwierdza, iż zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie narusza prawa.

Na uwzględnienie - w ocenie organu odwoławczego - nie zasługują zarzuty Pani Marii Szelağ, przedstawione w toku postępowania odwoławczego, dotyczące możliwości wykonania zjazdu na nieruchomości skarżącej jak i lokalizacji zatoki autobusowej w obrębie należącej do skarżącej nieruchomości. Organ odwoławczy za słuszne uznał wyjaśnienia inwestora, przedstawione w ww. piśmie z dnia 28 listopada 2011 r., zgodnie z którymi działka o nr ewid. 111/5, obr. Uniemyśl obecnie nie posiada własnego zjazdu na drogę wojewódzką nr 114 ani też nie wydano w stosunku do niej decyzji o lokalizacji zjazdu z tej drogi. Komunikacja z drogą publiczną przedmiotowej działki odbywa się obecnie za pomocą funkcjonującego zjazdu z drogi gminnej (działka o nr ewid. 112, obr. Uniemyśl).

W związku z powyższym oraz mając na uwadze przepis art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”, który stanowi, iż zarządca drogi jest obowiązany do przebudowy jedynie istniejących zjazdów, orzekanie w kwestii wykonania takiego zjazdu na drogę wojewódzką pozostaje poza zakresem przedmiotowym niniejszego postępowania.

Co się zaś tyczy wspomnianej przez skarżącą istniejącej już zatoki autobusowej w miejscowości Uniemyśl w km 24+930, po stronie lewej (zgodnie z projektowaną kilometracją drogi wojewódzkiej nr 114), zauważyć należy, że - jak wyjaśnił to *inwestor* - dotychczas istniejąca zatoka nie spełnia wymagań dla zatok autobusowych dla tej klasy drogi, a rozbudowa istniejącej zatoki wymagałaby zajęcia prywatnych działek sąsiednich oraz uniemożliwiłaby dojazd z drogi publicznej do działki za istniejącą zatoką. Jak zauważył *inwestor*, projektowana zatoka autobusowa w km 25+074,74 (strona lewa) wraz z chodnikiem, która sąsiaduje z działką o nr ewid. 111/5, obr. Uniemyśl, nie wyklucza wykonania dojazdu do działki nr 111/5.

W związku z powyższym, zarzut skarżącej dotyczący żądania zmiany lokalizacji projektowanej zatoki autobusowej, w ocenie *Ministra*, należy uznać za chybiony.

Za bezzasadny uznać należy - podniesiony w odwołaniu Pani Marii Szelağ - zarzut dotyczący braku uzgodnienia ze skarżącą lokalizacji przedmiotowego przystanku, w przeciwieństwie do przystanku budowanego kilka lat wcześniej. Zauważyć należy, iż *specustawa drogowa* nie zobowiązuje inwestora do poprzedzenia wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przeprowadzeniem konsultacji społecznych, czy też rokowań, które miałyby na celu ustalenie przebiegu projektowanej inwestycji z właścicielami bądź użytkownikami wieczystymi nieruchomości. Uzależnienie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uprzedniego przeprowadzenia konsultacji społecznych byłoby wprowadzeniem pozaustawowej przesłanki, co byłoby sprzeczne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Oznacza to, że strona nie może skutecznie domagać się od organu administracji publicznej przeprowadzenia takich konsultacji jak i zarzucać wadliwości decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej z powodu braku ich